

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δῆκ καὶ οἱ αὐτῷ συμφωνοῦντες οὐκ ὀλίγοι χάριν εὐρυχωρίας τῆς Οἰνός μετέθεσαν τὸν Μαραθῶνα εἰς Βρανᾶ, ἠναγκάσθησαν νὰ βυθίσωσι τὸν Προβάλινθον εἰς τὸ ἔλος τὸ ἐν ταῖς ὑπορείαις τοῦ βουνοῦ Ἀγριλίκι, ἐκεῖ ἔνθα καὶ τῶν ἐμπέδων ἡ τυραννία καὶ τῶν βάλτων αἱ πηγήραϊ ἀναθυμιάσεις καθιστῶσι τὸν χῶρον νοσηρὸν καὶ ἀποτρόπαιον. Ἴνα δὲ πιθανολογήσωσι τὴν γνώμην τῶν εὐρον συγγένειαν ἢ παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος Προβάλινθος ἐν τῷ νῦν ὀνόματι τοῦ ἐλώδους αὐτοῦ χώρου Βαλαρῖ, ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ Βαλαρῖ δηλοῖ τόπον βαλτωδῆ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἀλλοφύλων· οὕτω Βαλαρῖ λέγεται τὸ πλησίον τῶν Μεθάνων μέγα ἐλώδες χωρίον καὶ ἄλλα παρόμοια ἀλλαχῶσε, ἀ καὶ βερικὰ ἢ καθ' ἡμᾶς γλῶσσα καλεῖ. Ὁ Μαραθῶν λοιπὸν μένει ὅπου ἦτο, ἐν τῷ νῦν χωρίῳ Μαραθῶνα, ὃ δὲ Προβάλινθος ἐν Βρανᾶ, ὅπου φαίνονται ἀρχαίου δήμου λείψανα. Ἡ Οἰνὴ ἔκειτο οὐ πόρρω βορειοδυτικῶς τοῦ Μαραθῶνος καὶ τὰ νῦν ὀνομαζομένη Οἰνόνη, καὶ Νοινὴ ἔνθα καὶ πηγὴ ὕδατος ὑπάρχει καὶ ἐρείπια. Εἰς ταύτην τὴν Οἰνόνην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας παρὰ τὰς Ἐλευθεράς Οἰνόνην ἀναφέρεται ἡ παροιμία «Οἰνόνη τὴν χαράδραν» ἢ «Οἰναῖοι τὴν χαράδραν» λεγομένην, κατὰ Ζηνόβαν (ἐκ τοῦ Ἡσυχίου), ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὸν τι ἐφελκομένων, ἀντὶ καλοῦ ὃ θηρεύουσιν. Οἱ Οἰναῖοι ἔτρεψαν τὴν κοίτην χειμάρρου (χαράδρας) πρὸς τὴν χώραν αὐτῶν εἰς ἀρδευσιν τῶν κτημάτων τῶν. Πλημμυρήσας δὲ οὗτος παρέσυρε καὶ τὰ γεώργια αὐτῶν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ἔπαθαν ὅτι οἱ καλοκῆγαθοὶ ἐκεῖνοι Καρπάθιοι μὲ τὸν λαγῶν. Οὗτοι ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ νήσῳ τῶν λαγῶδς ἐπηγάγοντο ἄλλοθεν. Τοσοῦτον δὲ ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε κατέφθειραν καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰ δημητριακὰ σπόριμα.

Ἡ θέσις τῆς Τρικορύνθου, τετάρτης τῶν πόλεων τῆς Μαραθωνίας Τετραπόλεως; ἦτο ὅπου νῦν τὸ Σοῦλι ἐν Ὀροπεδίῳ χωριστομένη τῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος δι' ἔλους, ἐκ τοῦ ἔλους δὲ τούτου ἐγίνοντο πολλαὶ ἐμπίδες, τρικορῦσιοι ἐμπίδες λεγόμεναι ἠφῆδρα παρενοχλοῦσαι τοῖς γείτονας τοῦ ἔλους τρικορῦσιους, ἀς